

АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВ

ЕРОСОВА СВЕСКА

У доба-недоба корона вируса
писао сам песме у свесци Ероса.

ПРВО ВЕЧЕ

Сећајући се и Рембоа

Младић. Девојка.
Сасвим још млади.
Сами.
На плажи.
– Пази ме.
– Важи.
Скида грудњак.
Баш као јабука,
без радозналих црва,
дојка.
Пољубац. Љубав.
Отвара се шкољка.

ГНЕЗДО

Ах, Неруда

Поглед
из гнезда.
До звезда.

Недоглед.
До гнезда
од жлезда.

Он, орао,
у гнезду
дозорао.

СКУЛПТУРА У ПОКРЕТУ

Лектира: Габријела, Силвија, Ким,
Дебра, Радмила, Ана...

Црвена коса.
Мршена.
Црвена хаљина.
Збачена.
Његови дланови
на њеним грудима.
Њени на његовим
слабинама.
Колена.
Рамена.
Затегнут лук.
Стрела.
Ух!
Сједињена
два тела.
Да,
то сам хтела.

ПОРОЋАЈ

Са острва

Порађа се.
Себе рађа.

Од себе се
ослобађа.

Догађа се.
Лети лађа.

ИЗВАН ЗЛА

Владислав Петковић Dis: ...после овог сна

1.

Две жене.
Којегод боје косе.
Високе штикле.
Или босе.
Беспоштедне.
Истог
мушкарца
сањају.
Нанавикле,
ипак,
да се ухвате
у коштац.
Мртве.
Можда спавају.

2.

Два брата.
Она.
Душа.
Васиона.
Један другог
за гушу
хватају.
Живот
кратак.
Испраћени
после свога сна.
Загрљени.
Изван зла.

ЦРНА ПЕСНИКИЊА

Леополд Сенгор: Нага жена, црна жена

Жена црна.
За Сенгора:
Црна мајка.
Африканка
лепотица.
Она стари
и умире.
Претвара се
у црницу.

Песникиња
нема страха
од старења.
Од сећања
на страдања.
На ћутања.
Ван видљивог,
тамног круга,
душа – дуга.

Црна жена.
И црвена
где је љубим.
Где смо једно.
Ја сам Ерос.
Ерос она.
Нага жена.
(За воланом
одевена.)

НИМФЕТА

Привиђа се Набоков

Са звезданих кола
до стола.
Нимфета гола.

Из бескраја.
Недођије.
До хартије.

Из безмерја.
Оштрог смера.
До пера.

Сва од чини.
Писца
да опчини.

Бела.
Књигу снела.

ПОСЛЕДЊА НОЋ

Миљковић: А два и два су један
кад падне последња ноћ

Груди њене
иза песникових
капака.
Тамни
бездан.
У сумраку
слути леђа.
Њена.
Дрхти грана.
Изнад веђа.
Два и два?
Једва —
један.
Лети.
Жедан.

ПОЉУБАЦ СМРТИ

Оскар Вајлд: И покуша да га пољуби...

Пожелим те
понекад у сновима.
Мада осећам
како, штитовима
згњечена,
сијаш и мени,
као месечина,
кроз седам велова
пољупцем смрти
на уснама,
Салома.
Сањам и своју
главу на тањиру.
И чисту,
храбру душу
Јована Крститеља
у свемиру.

ПРЕД ЗОРУ

Песников сан

Свуци се
као небо
пред зору.

Да те пијем
на извору –
неумору.

Двор
да дижем
на додиру –
немиру.

Питсбург, јуни 2020.